

Robert T. Kiosaki

BOGATI OTAC SIROMAŠNI OTAC

PRILAGOĐENO DANAŠNJEM SVETU

OBOGAĆENO SA 9 NOVIH POGLAVLJA

STUDIJA SLUČAJEVA

NE RADITE ZA NOVAC, NEKA NOVAC RADI ZA VAS!

Finesa

Beograd, 2018.

Naslov originala

Robert T. Kiyosaki

Rich Dad, Poor Dad (20th Anniversary Edition)

Autorska prava za Srbiju

Copyright © 2018 FINESA

Copyright © 2017 by Robert T. Kiyosaki

This edition published by arrangement with Rich Dad Operating Company, LLC.

Ovo izdanje objavljeno je prema ugovoru sa Rich Dad Operating Company, LLC.

Izdavač | FINESA, Kralja Milutina 46, Beograd
+381112645122; +381646454856
www.finesa.edu.rs

Za izdavača | Lidija Maričić

Urednik | Branislav Maričić

Tehnički urednik | Aleksandar Petrović

Prevodioci | Tanja Milosavljević
Bojan Đorđević
Branislav Maričić

Lektor | Dobrila Đuričić

Korektor | Branislav Maričić

Štampa | Zlatna knjiga plus, Jagodina

Tiraž | 1000 primeraka

ISBN | 978-86-6303-032-9

CIP - Каталогизација у публикацији -
Народна библиотека Србије, Београд

005.336

159.947.3

КИОСАКИ, Роберт Т.

Bogati otac, siromašni otac : ne radite za novac, neka novac radi za vas!
/ Robert T. Kiyosaki ; [prevodioci Tanja Milosavljević, Bojan Đorđević,
Branislav Maričić]. - dopunjeno izd. - Beograd : Finesa, 2018 (Jagodina :
Zlatna knjiga). - 312 str. : graf. prikazi, tabele ; 25 cm

Prevod dela: Rich Dad, Poor Dad / Robert T. Kiyosaki. - Tiraž 1.000. - O
autoru: str. 309-310.

ISBN 978-86-6303-032-9

a) Пословни успех

COBISS.SR-ID 268914444

Posveta

Ova knjiga je posvećena svim roditeljima sveta, jer su oni prvi i najvažniji učitelji svojoj deci i svima onima koji poučavaju i utiču na druge vlastitim primerom.

Reči zahvalnosti

Kako da čovek kaže “hvala” kada je potrebno zahvaliti tako velikom broju ljudi? Očigledno, ova knjiga je “hvala” mojoj dvojici očeva koji su mi bili veliki uzori u životu i mojoj majci koja me je naučila ljubavi i dobroti.

Ipak, među onima koji su najzaslužniji za realizaciju ove knjige jeste moja supruga Kim, žena bez koje moj život ne bi bio potpun. Kim je moj bračni, poslovni i životni partner.

*Ova knjiga je polazna tačka za sve one koji žele da stave pod
kontrolu svoju finansijsku budućnost*
– USA TODAY

PRE 20 GODINA NA DANAŠNJI DAN

Bitlsi su, 1. juna 1967, izdali svoj album *Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band*. Album je odmah doživio komercijalni uspeh i pohvale kritike. Proveo je 27 nedelja na vrhu liste albuma u Velikoj Britaniji i 15 nedelja na prvom mestu u Sjedinjenim Američkim Državama. Časopis *Tajm (Time)* proglasio je *Sgt. Pepper's* za "istorijski let u napredak muzike". Album je osvojio četiri nagrade Grejmi 1968, kao i nagradu za Album godine – to je bila prva rok grupa koja je ikada osvojila ovu nagradu.

Knjiga *Bogati otac, siromašni otac* objavljena je pre dvadeset godina, 9. aprila 1997, na moj pedeseti rođendan. Za razliku od Bitlsa, nije doživela trenutni komercijalni uspeh. Nije doživela ni pohvalu kritike. Zapravo, nakon objavljivanja knjigu je ispratila oluja komentara kritičara.

Knjigu *Bogati Otac, Siromašni Otac* objavio sam samostalno jer sam doživio odbijanja od raznih izdavača. Nekoliko njih je uz odbijanje dodalo komentar "Nemaš pojma o čemu pričaš". Shvatio sam da su većina izdavača više kao moj siromašni otac, a ne kao bogati otac. Većina njih se protivila lekcijama o novcu mog bogatog oca, kao što je to radio i moj siromašni otac.

Pre dvadeset godina na današnji dan

Bogati otac, siromašni otac 1997, godine bila je upozorenje, knjiga o lekcijama u vezi sa budućnošću.

Dvadeset godina kasnije, milioni ljudi širom sveta mnogo više razumeju upozorenja i lekcije mog bogatog oca. Mnogi su rekli da su

njegove lekcije proročke, predviđanja koja se ostvaruju. Neke od tih lekcija su:

Lekcija Bogatog oca br 1: “Bogati ne rade za novac”

Pre dvadeset godina nekoliko izdavača je odbilo da objavi moju knjigu, jer se nisu slagali sa lekcijom br. 1 bogatog oca.

Danas su ljudi sve više i više svesni podele između bogatih ljudi i svih ostalih. Između 1993. i 2010. više od 50% od povećanja državnog prihoda otišlo je u ruke 1% najbogatijih ljudi. Od tada, stvari su se samo pogoršale. Ekonomisti sa Kalifornijskog univerziteta otkrili su da je, između 2009. i 2012. godine, 95% prihoda otišlo tom istom sloju bogatih ljudi.

Lekcija: Povećanje prihoda ide u ruke preduzetnika i investitora, a ne u ruke zaposlenih – ne u ruke onih koji rade za novac.

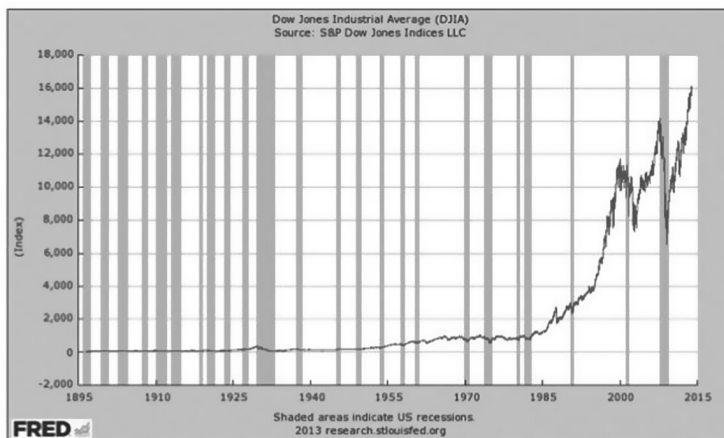
Lekcija Bogatog oca: “Oni koji štede, gube.”

Pre dvadeset godina većina izdavača žestoko se protivila ovoj lekciji bogatog oca. Za siromašne, štednja predstavlja religiju, finansijski spas od siromaštva i zaštitu od surovog sveta. Za mnoge ljude, nazivanje štediša „gubitnicima“, isto je kao i spominjati Boga uzalud.

Lekcija: slika vredi više nego 1000 reči. Pogledajte grafikon od 120 godina industrijskog proseka Dau Džounsa (*Dow Jones*) i videćete kako štediše postaju gubitnici.

Grafikon pokazuje da su se u prvih 10 godina novog veka desile tri ogromne krize tržišta. Grafikon na sledećoj stranici ilustruje ove tri krize.

120 godina Dau Džons indeksa

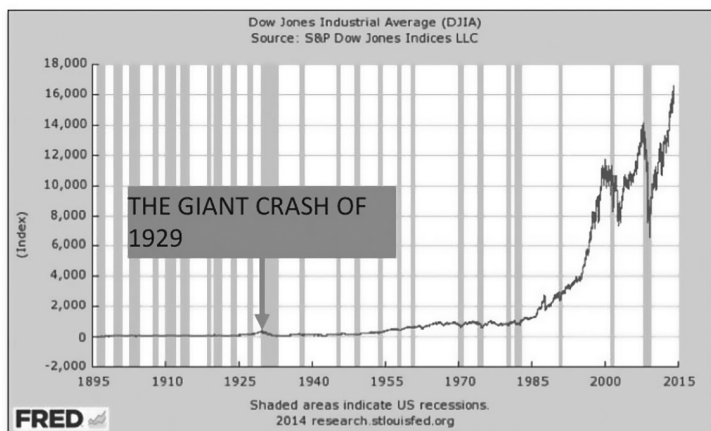
1895 - 2015 period

Prva kriza bila je *dotcom* kriza oko 2000, godine. Druga i treća kriza bile su pad vrednosti nekretnina 2007, nakon čega je došlo do bankarske krize 2008, godine.

Velika ekonomska kriza 1929, godine

Kada uporedite veliku ekonomsku krizu iz 1929, godine sa prve tri krize 21. veka, shvatite koliko su zapravo padovi tržišta ovog veka bili ogromni.

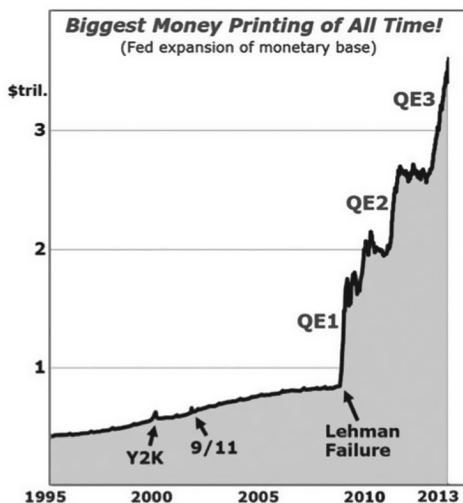
Veliki slom tržišta 1929, godine

Štampanje novca

Grafikon ispod pokazuje kako su Sjedinjene Američke Države i Federalna banka počele da štampaju novac.

Najveće štampanje novca svih vremena

Spasavanje bogatih

Da bi spasile ekonomiju, banke širom sveta su, između 2000, i 2006, godine, uporno smanjivale kamatne stope i nastavljale da štampaju novac. Iako svetski lideri žele da verujemo da su ovim spasavali svet, zapravo su bogati spasavali sebe, a siromašni i srednja klasa ostavljeni su da se spasu kako znaju i umeju.

Danas su kamatne stope u mnogim zemljama negativne. Zbog toga su štediša gubitnici. Danas su najveći gubitnici siromašni i srednja klasa – ljudi koji rade za novac i štede.

Lekcija bogatog oca: "Vaša kuća nije vaša imovina."

Pre dvadeset godina, svaki izdavač koji me je odbio, ubacio je komentar kritikom rečenice bogatog oca kako "vaša kuća nije vaša imovina".

Deset godina kasnije, 2007, godine, kada su pozajmljivači hipoteka počeli da uzimaju nazad svoje hipoteke, mehur sveta

nekretnina je pukao i milioni vlasnika kuća su na teži način naučili ovu lekciju. Njihova kuća nije bila “imovina”.

Pravi problem

Većina ljudi ne zna da pad nekretnina nije zapravo bio pad nekretnina.

Siromašni ljudi nisu bili razlog ovog pada, već bogati. Bogati su stvorili finansijski projektovane produkte, poznatije kao derivate – proizvode koje je Voren Bafet nazvao “oružjem za masovno finansijsko uništenje”. Kada je ovo oružje eksplodiralo, dogodio se pad nekretnina – a jadni pozajmljivači novca, za kupovinu nekretnina, su okrivljeni.

Godine 2007, ovi finansijski derivati su procenjeni na 700 biliona dolara. Danas, ova procena dostiže 1,2 triliona dolara. Drugim rečima, problem je postajao sve veći.

Lekcija bogatog oca: “Zašto bogati plaćaju manji porez”

Pre dvadeset godina, nekoliko izdavača kritikovalo je knjigu *Bogati otac, siromašni otac*, jer otkriva zašto i kako bogati plaćaju manji porez. Jedan je čak naveo da je ta lekcija nezakonita.

Deset godina kasnije, 2007, godine, predsednik Barak Obama kandidovao se za ponovne izbore protiv bivšeg guvernera Mita Romnija. Kada je otkriveno da je predsednik Obama platio porez gotovo 30% od svog prihoda, a guverner Romni manje od 13% poreza, kampanja Mita Romnija krenula je nizbrdo i dovela ga do poraza. Porezi su, ponovo 2016, godine, bili fokus na predsedničkim izborima u Sjedinjenim Američkim Državama.

Pošto nisu saznali kako ljudi poput Mita Romnija i sadašnjeg predsednika Donalda Trampa legalno plaćaju manje poreze nego oni, siromašni ljudi i srednja klasa su se razljutili.

Iako predsednik Tramp obećava kako će siromašni i srednja klasa plaćati manje poreze, istina je da će bogati uvek plaćati manje. Razlog zbog kojeg bogati plaćaju porez manje nas vodi nazad na prvu lekciju “Bogati ne rade za novac”. Sve dok osoba radi za novac, plaćaće veći porez!

Čak i kada je Hilari Klinton, kandidat za predsednika SAD, obećavala da će povećati porez bogatima, zapravo je mislila na one sa visokim prihodima – ljude kao što su lekari, glumci i advokati – a ne na stvarno bogate ljude.

Pre dvadeset godina

Iako knjiga *Bogati otac, siromašni otac* nije odmah doživela uspeh kao album Bitlsa *Sgt. Pepper's*, ipak se, do 2000, godine, probila među bestselere *Njujork Tajmsa* i tu se zadržala oko sedam godina. Takođe, 2000, godine, dobio sam poziv da gostujem u TV emisiji Opre Vinfri. Bio sam u emisiji *Opra!* punih sat vremena, a ostalo je, kako kažu, istorija.

Knjiga *Bogati otac, siromašni otac* postala je prva knjiga o finansijama u istoriji sa prodajom knjiga iz serije *Bogati otac* procenjenom na skoro 40 miliona prodatih primeraka.

Da li je stvarno postojao bogati otac?

Milioni ljudi su me pitali, “da li je bogati otac stvarno postojao?” Odgovor na ovo pitanje možete čuti od njegovog sina Majka koji je o tome govorio u radio emisiji “*Bogati otac*”. Možete slušati taj program odaskom na link: Richdadradio.com

Fakultet bogatog oca

Knjiga *Bogati otac, siromašni otac* napisana je što je jednostavnije moguće, kako bi što više ljudi moglo da razume lekcije mog bogatog oca.

Za one koji žele da nauče više, kao deo dvadesetogodišnje proslave napisao sam knjigu *Zašto se bogati i dalje obogaćuju – šta je zapravo finansijsko obrazovanje?*

Zašto se bogati i dalje obogaćuju je knjiga u kojoj je mnogo detaljnije objašnjeno sve što je bogati otac naučio mene i svog sina o novcu i investicijama.

Zašto se bogati i dalje obogaćuju mu dođe kao *Bogati otac, siromašni otac* za postdiplomce.

Postdiplomske studije za učenike *Bogatog oca*.

Upozorenje... i pozivnica

Iako sam se trudio da što više pojednostavim knjigu *Zašto se bogati i dalje obogaćuju*, ono što bogati rade, zapravo uopšte nije lako. Niti je lako za objašnjenje. Ono čime se bogati bave zahteva pravo finansijsko obrazovanje, finansijsko obrazovanje koje se ne uči u našim školama.

Predlažem vam da prvo pročitate knjigu *Bogati otac, siromašni otac*, a zatim, ako budete želeli da naučite još, pročitatite i knjigu *Zašto se bogati i dalje obogaćuju*.

Hvala vam... Za predivnih 20 godina

Svim našim čitaocima, prošlim, sadašnjim, i budućim...

U ime svih nas iz kompanije ***Bogati otac***

“Hvala – za predivnih dvadeset godina.”

Naša misija je *da poboljšamo finansijsko blagostanje čovečanstva ...*

A to počinje jednim životom i jednom osobom.

BOGATI OTAC, SIROMAŠNI OTAC

*Imajući dva oca mi je omogućilo da imam pogled
iz dva ugla, sa stanovišta Bogatog oca i stanovišta
Siromašnog oca.*

Imao sam dva oca, bogatog i siromašnog. Jedan je bio izuzetno obrazovan i inteligentan; bio je doktor nauka, a četvorogodišnje redovne studije okončao je za svega dve godine. Potom je otišao na univerzitet Stanford, u Čikagu, i univerzitet Nordvestern, na postdiplomske studije za koje je dobio punu stipendiju. Drugi otac nikada nije završio osmi razred osnovne škole.

Obojica su imali izuzetno uspešnu karijeru i celog života su vredno i naporno radili. Obojica su stekli znatan imetak. Ipak, jedan se celog života borio s finansijskim problemima. Drugi je postao jedan od najbogatijih ljudi na Havajima. Jedan je umro ostavivši iza sebe desetine miliona dolara svojoj porodici, dobrotvornim ustanovama i crkvi. Drugi je za sobom ostavio neplaćene račune.

Obojica su bili jaki, harizmatični i uticajni. Obojica su me savetovali, ali ne iste stvari. Obojica su imali snažnu veru u obrazovanje, ali nisu preporučivali iste studije.

Da sam imao samo jednog oca, bio bih primoran da prihvatim ili odbacim njegov savet. Činjenica da sam ih imao dvojicu omogućila mi je da biram između dva suprotna stanovišta; jednog koje je zastupao bogati čovek i drugog koje je zastupao siromašni čovek.

Umesto da naprosto prihvatim ili odbacim neko od njih, zatekao sam sebe kako više razmišljam, poredim ih i potom vršim izbor.

Problem je bio u tome što bogataš još uvek nije bio bogat, a siromah još uvek nije bio siromašan. Obojica su tek počinjala svoju karijeru i obojica su se borila za novac i porodicu. Međutim, njihova gledišta u vezi s novcem su se veoma razlikovala.

Na primer, jedan otac je imao običaj da kaže, "Ljubav prema novcu je koren svakog zla." Drugi je, pak, govorio, "Nedostatak novca je koren svakog zla."

Kao mladić, teško sam se nosio s uticajem dva snažna oca. Želeo sam da budem dobar sin i da slušam, ali dva oca nisu govorili iste stvari. Suprotstavljenost njihovih stanovišta, naročito kada je bila reč o novcu, bila je toliko ekstremna da je podstakla moju radoznalost i zainteresovala me. Počeo sam da se bavim dugim razmišljanjima o onome što je svaki od njih govorio.

Veći deo svoga slobodnog vremena provodio sam razmišljajući, postavljajući sebi pitanja kao što je: "Zašto on to kaže?" i potom ponavljajući ista povodom neke izjave drugog oca. Bilo bi jednostavnije da sam naprosto rekao: "Aha, u pravu je. Slažem se s njim." Ili, da sam to gledište jednostavno odbacio, rečima: "Stari pojma nema o čemu govori." Umesto toga, činjenica da sam imao dva oca koja sam voleo primorala me je da mislim i naposljetku odaberem sopstveni način razmišljanja. Proces biranja se ispostavio kao mnogo vredniji na duge staze, vredniji od pukog prihvatanja ili odbijanja nekog stanovišta.

Jedan od razloga što bogati postaju još bogatiji, siromašni još siromašniji, a srednja klasa grca u dugovima, jeste taj što se novac kao predmet izučava kod kuće, a ne u školi. Većina nas o novcu uči od svojih roditelja. A šta može siromašan roditelj reći svome detetu o novcu? Takvi naprosto kažu: "Drži se škole i

PRE 20 GODINA NA DANAŠNJI DAN ČASOVNIK DUGOVA OTKUCAVA

U poslednjih 20 godina nacionalni dug SAD je izvan kontrole. Sada on iznosi 20 biliona dolara. Biliona dolara sa velikim slovom B.

temeljno uči.” Dete će možda diplomirati s najboljim ocenama, ali sa psihičkim sklopom i finansijskim programiranjem siromašne osobe.

Nažalost o novcu se u školama ne uči. Škole se usredsređuju na školska i profesionalna znanja, ali ne i na finansijska. Time je objašnjeno kako to da pametni bankari, lekari i računovođe, koji su imali odlične ocene u toku školovanja, celog veka imaju finansijske probleme. Za naš zapanjujući nacionalni dug možemo u velikoj meri da “zahvalimo” visokoobrazovanim političarima i vladinim zvaničnicima koji donose finansijske odluke, a da je pri tom njihova obučenost u pogledu novca bedna ili nikakva.

Često se pitam šta će se dogoditi u budućnosti kada budemo imali milione ljudi kojima će biti potrebna finansijska i medicinska pomoć. Oni će, u pogledu finansijske podrške, zavisiti od svojih porodica ili države. Šta će biti kada Socijalnom osiguranju i Fondu za zdravstvenu zaštitu starih lica ponestane sredstava? Kako će nacija opstati ako roditeljima ostane da poučavaju decu o pitanjima novca – a većina tih roditelja će biti (ili već jeste) siromašna?

Budući da sam imao dva uticajna oca, učio sam od obojice. Morao sam da razmišljam o savetima i jednog i drugog i, čineći tako, stekao sam dragocenu spoznaju o snazi i efektu koje misli neke osobe imaju na njen život. Na primer, jedan otac je imao naviku da kaže: “Ne mogu to sebi da priuštim.” Drugi je, pak, zabranio da se te reči izgovaraju. On je insistirao da govorim: “Kako to sebi mogu da priuštim?” Prvo je konstantacija, a drugo je pitanje. Izjava te ne podstiče na razmišljanje, a pitanje te primorava da razmišljaš. Moj otac, onaj koji će uskoro postati moj bogati otac, objasnio bi to rekavši da automatskim izgovaranjem reči, “Ne mogu to sebi da priuštim” mozak prestaje da radi. Postavljanjem pitanja, “Kako to sebi mogu da priuštim?” mozak se stavlja u pogon. I pri tome nije mislio na kupovanje svega što ti srce poželi. Bio je fanatik u pogledu vežbanja uma, tog najjačeg kompjutera na svetu. Imao bi običaj da kaže, “Moj mozak svakog dana postaje sve moćniji, zato što ga vežbam. A što je moćniji, to više novca mogu da zaradim.” Verovao je da automatsko izgovaranje “Ne mogu to sebi da priuštim” predstavlja znak intelektualne lenjosti.

Premda su oba moja oca naporno radila, primetio sam da jedan od njih ima naviku da, kada se potegne pitanje novca, naprosto uspava mozak, a da drugi ima običaj da vežba svoj mozak. Dugoročni rezultat bio je taj da je jedan od njih finansijski sve više jačao, a drugi sve više slabio. To umnogome nalikuje razlici između dveju osoba od kojih jedna redovno odlazi u teretanu da vežba, a druga samo sedi na kauču i gleda televiziju. Pravilna fizička aktivnost povećava vaše izgleda da postanete i ostanete zdravi, a pravilna intelektualna aktivnost povećava vaše izgleda da postanete i ostanete bogati.

Moja dva oca imala su dijametralno različite stavove. Jedan je smatrao da bi bogati trebalo da plaćaju veći porez i na taj način pomognu onima koji su imali manje sreće. Drugi je govorio: “Porez je kazna za produktivne i nagrada za neproduktivne.”

Jedan otac je preporučivao, “Vredno uči kako bi jednog dana našao dobru kompaniju u kojoj ćeš se zaposliti.” Drugi je preporučivao, “Vredno uči kako bi jednog dana našao dobru kompaniju koju ćeš kupiti.”

Jedan je govorio: “Nisam bogat, deco, zato što imam vas.” Drugi je govorio: “Deco, moram da budem bogat, zato što imam vas.”

Jedan nas je podsticao da za večerom razgovaramo o novcu i poslovima. Drugi je zabranjivao da se za vreme jela načinju takve teme.

Jedan je rekao: “Kada je reč o novcu, igraju na sigurno, ne rizikuj.”

Drugi je rekao: “Nauči da kontrolišeš rizik.”

Jedan je smatrao, “Naš dom naša najveća investicija i najveća imovina.” Drugi je smatrao, “Moja kuća je moja obaveza, a ako je vaša kuća vaša najveća investicija, u nevolji ste.”

PRE 20 GODINA NA DANAŠNJI DAN

VAŠA KUĆA NIJE VAŠA IMOVINA

Pad tržišta nekretnina u 2008, godini bila je jasna poruka da vaš dom (kuća, stan) nije vaša imovina. Ne samo da vam ona ne stavlja novac u džep, naprotiv, već ne možemo računati na činjenicu da će se vrednost nekretnina povećati u narednom periodu. Mnoge kuće i stanovi 2017, godine i dalje vrede manje nego u 2007.

I jedan i drugi otac su na vreme plaćali račune, mada je jedan to činio pre svega, a drugi tek naposljetku.

Jedan je otac verovao u to da će kompanija ili država brinuti o njemu. Uvek je bio zabrinut zbog povišica plate, penzionog fonda, zdravstvenih beneficija, bolovanja, godišnjeg odmora i drugih posrednih privilegija. Bio je impresioniran dvojicom svojih stričeva koji su bili armijski oficiri i koji su posle dvadeset godina aktivne službe dobili penziju i paket privilegija. Dopadala mu se pomisao o zdravstvenim beneficijama i kupovanju u jeftinim garnizonskim prodavnicama koje je vojska omogućavala svojim penzionerima. Voleo je i sistem stalnih zaposlenja koji je s univerzitetskom diplomom postajao dostupan. Ideja o doživotno garantovanom zaposlenju i beneficijama koje ono donosi povremeno mu se činila važnijom od samog zaposlenja. Često je umeo da kaže: “Pošteno obavljam posao za državu i stekao sam pravo na te beneficije.”

Drugi otac je bio uveren da čovek finansijski mora biti u potpunosti upućen na samog sebe. Agitovao je naokolo protiv mentaliteta stečenih prava, govoreći kako on stvara finansijski slabe osobe. Nedvosmisleno je zastupao stanovište da je neophodno biti finansijski kompetentan.

Jedan otac se upinjao da uštedi nekoliko dolara. Drugi je jednostavno investirao. Jedan otac me je naučio kako da napišem impresivnu biografiju, da bih mogao da nađem dobro zaposlenje. Drugi me je naučio kako da napravim snažne poslovne i finansijske planove, da bih mogao da dajem zaposlenja.

Kao proizvod dvojice jakih očeva, mogao sam sebi da dozvolim luksuz da posmatram efekte koje različita razmišljanja imaju na nečiji život. Opazio sam da ljudi zaista uobličavaju svoj život kroz svoje misli.

Na primer, moj siromašni otac je uvek govorio, “Nikada neću biti bogat.” Moj bogati otac je, s druge strane, sebe uvek označavao kao bogatog čoveka. Rekao bi, na primer, “Ja sam bogat čovek, a bogati ljudi ne rade takve stvari.” Čak i kada je posle jednog velikog

finansijskog neuspeha potpuno bankrotirao, nastavio je da sebe smatra bogatim čovekom.

To je opravdavao rečima, “Između siromaštva i bankrotsva postoji razlika: bankrotstvo je privremeno, a siromaštvo je zauvek.”

Moj siromašni otac govorio je i da ga “novac ne interesuje” ili da “novac nije važan”. Moj bogati otac je uvek govorio da je “novac moć”.

Snaga naših misli možda nikada neće biti izmerena ili cenjena, ali meni je još kao dečaku postalo očigledno da moram biti svestan svojih misli i toga kako da se izražavam. Primetio sam da moj siromašni otac nije bio siromašan zbog sume novca koju je zarađivao, a koja je bila znatna, već zbog svojih misli i postupaka. Kao mali, imajući dva oca, postao sam svestan da moram pažljivo da vodim računa o tome koje misli prihvatam kao svoje sopstvene. Koga da poslušam – svog bogatog ili svog siromašnog oca?

Premda su oba ta čoveka gajila ogromno poštovanje prema obrazovanju i učenju, nisu se slagala o tome šta je važno naučiti. Jedan

***Između siromaštva
i bankrotsva postoji
razlika: bankrotstvo
je privremeno, a
siromaštvo je zauvek.***

je od mene tražio da vredno učim, dobijem diplomu i nađem dobar posao, kako bih zarađivao novac. Želeo je da studiram da bih se bavio nekom profesijom, advokaturom ili računovodstvom, ili da pohađam poslovnu školu i magistriram. Drugi

me je podsticao da učim kako da se obogatim, da shvatim kako novac funkcioniše i naučim kako da ga nateram da radi u moju korist. “Ja ne radim za novac!” bile su reči koje je neprestano ponavljao. “Novac radi za mene!”

Kada mi je bilo devet godina, odlučio sam da o novcu slušam i učim od svog bogatog oca. Na taj način, odabrao sam da ne slušam svoga siromašnog oca, mada je on bio onaj koji je imao diplomu fakulteta.

Lekcija Roberta Frosta

Robert Frost je moj omiljeni pesnik. Premda volim mnoge njegove pesme, najdraža mi je “Put kojim ne krenuh”. Njene poruke koriste mi gotovo svakog dana:

Put kojim ne krenuh

U šumi zlatnoj behu puta dva,
A tužan što nisam niz oba kren'o,
Dugo sam stajao na jednom ja
I gledao niz drugi, kako zavija
tamo daleko u šipražju zelenom.
Prvim se uputih, koraka čila,
Jer beše sav čist i zelen;
Trava je uspravna i nedirnuta bila,
Al' od stopa mojih se svila
I za mnom osta put ugažen.
I oba se jednako pružahu tog jutra
U neokaljanom lišću što ležaše na tlu.
Oh, čuvao sam onaj drugi za sutra!
Al' znajući da sudbina je čudna
Sumnjah da ikada vratiću se tu.
Kad prođu godine i starost me sputa,
Pričaću o ovome s uzdahom ja;
Kroz šumu se račvahu dva puta
A ja krenuh onim kud niko drugi ne luta,
U tome beše sva razlika.

Robert Frost (1916)

U tome beše sva razlika.

Tokom godina često sam razmišljao o Frostovoj pesmi. Odluka da ne sledim savete svoga visokoobrazovanog oca i njegova stanovišta u pogledu novca bila je bolna, ali takva kakva je bila formirala je ceo moj dalji život.

Pošto sam rešio koga ću slušati, počelo je moje obrazovanje u oblasti sticanja novca. Bogati otac poučavao me je više od 30 godina, sve do moje 39. Prestao je čim je shvatio da znam i u potpunosti razumem sve što je nastojao da utuvi u moju često vrlo tvrdu glavu.

Novac je jedan vid moći. Međutim, biti finansijski obrazovan predstavlja još veću moć. Novac dolazi i odlazi, ali ako imate obrazovanje koje vam omogućava da znate kako on funkcioniše, stičete moć i možete početi da gomilate bogatstvo. Pozitivno mišljenje samo za sebe nije uvek dovoljno i to je razlog što većina ljudi ide u školu i nikada ne shvati kako novac funkcioniše, i tako ceo život provede radeći za platu.

Pošto sam imao svega 9 godina kada je počinjao da me poučava, lekcije mog bogatog oca bile su jednostavne. A kada je sve bilo rečeno i učinjeno, svelo se na šest osnovnih lekcija koje su se ponavljale tokom 30 godina. Tih šest lekcija su tema ove knjige i napisane su što je moguće jednostavnije, baš onako kako se moj bogati otac trudio da mi ih saopšti. One nisu zamišljene kao odgovori na pitanja već pre kao putokazi. Putokazi koji će vama i vašoj deci pomoći da postanete bogatiji, bez obzira na sve što se dešava u ovom sve promenljivijem i neizvesnijem svetu.